

DE ROMMELZOLDER

Klaartje Gras, Daniëla Hofman,
Désirée van Boxtel, e.v.a.

Uitgeverij Necker | Noordwijkerhout

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zo nodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (i) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (ii) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Eerste druk, oktober 2021

© 2021 @auteurs

Auteurs: Klaartje Gras, Daniëla Hofman, Désirée van Boxtel,
Edith van Beurden, Petra Bontje, Karin Hazendonk, Inge Hulsker,
Daphne Liebrand, Jenny Anna Linde, Coralien Pladdet,
Natasja Sanders, Hilda Spruit, Levina van Teunenbroek,
Marjolein Vrijenhoek, Susan Wallenburg, Inge Spaan en Suzanne Buis
Redactie: Inge Spaan

Grafische vormgeving: Uitgeverij Neckar

Omslagfoto: Tomsickova Tatyana/ Shutterstock.com

Illustraties binnenwerk: NMarty/ Shutterstock.com

Drukwerk: Grafistar B.V., Lichtenvoorde

Uitgeverij: Neckar (imprint van Uitgeverij LetterRijn)

www.uitgeverijneckar.nl

ISBN: 978-94-93192-15-7

U I T G E V E R I J
NECKAR
In samenwerking met

Online Schrijfschool

en

THRILLERS & MORE

Voorwoord

Vind jij het ook zo SPANNEND om naar boven te gaan? De krakende trap. Het piepen van de vloer wanneer je een stap zet. De schaduw op de muur, alsof iemand je achtervolgt ... Of vind je het juist leuk om met de ROMMEL te spelen? Je te verkleeden als een ontdekkingsreiziger die vreemde landen ontdekt, zonder de ZOLDER te verlaten?

Om de start te vieren van de cursus *Kinderverhalen schrijven* van de **Online Schrijfschool**, organiseerden Marelle Boersma en Inge Spaan een kinderverhalenschrijfwedstrijd in samenwerking met boekenblog **Thrillers & More** en **Uitgeverij Neckar**.

De jury, bestaande uit kinderboekenschrijfster Suzanne Buis, Isabel (11) en Rosalie Bos (9), Lilian Brugel (Thrillers & More) en Alexander Roessen (Uitgeverij Neckar), koos uit de bijna 100 inzendingen de 15 beste verhalen. En omdat Suzanne en Inge het zo leuk vonden, schreven zij hun eigen verhaal.

17 spannende verhalen met het thema ROMMELZOLDER, verteld door 17 auteurs voor kinderen vanaf 8 jaar.

Omdat elk kind een verhaal heeft, gaat van elk verkocht exemplaar van **De Rommelzolder** één euro naar **Stichting Kinderen Kankervrij (KiKa)** voor wetenschappelijk onderzoek naar kanker, in de hoop zoveel mogelijk kinderen een kans te geven om hun eigen verhaal te vertellen.

Inhoud

G eheim agent <i>Knap&Rap</i>	11
Klaartje Gras	
H et Museum van de <i>Onzekere Helden</i>	20
Daniëla Hofman	
S chaakmat.....	29
Désirée van Boxtel	
O verdonderd.....	38
Marjolein Vrijenhoek	
H et geheim van <i>oma's zolder</i>	46
Karin Hazendonk	
M atroos <i>Max</i>	56
Jenny Anna Linde	
V erboden voor <i>kinderen</i>	63
Inge Spaan	
D e <i>mysterieuze redding</i>	72
Daphne Liebrand	
H et <i>huisje dat niemand ziet</i>	81
Coralien Pladdet	

Inhoud

D e onheilsteen.....	90
Levina van Teunenbroek	
D e ontdekking.....	98
Edith van Beurden	
D e terugkerende rommel.....	105
Natasja Sanders	
H et mysterie van oma's verdwenen snoeppot.....	114
Susan Wallenburg	
D e uil op zolder.....	123
Petra Bontje	
D e Heksenhamer.....	132
Hilda Spruit	
D e magie van Lizzy's zolder.....	141
Suzanne Buis	
B ezoek op zolder.....	151
Inge Hulsker	

Geheim agent Knap & Rap

Klaartje Gras

* **A**ls niemand iets doet, wordt het nooit meer normaal.' Luna staat te trillen op haar benen en haar stem slaat over. Oma Saar kijkt haar verbaasd aan.

'Juf Lucy heeft vandaag uitgelegd dat we zo veel huiswerk krijgen omdat de minister van Onderwijs wil dat Nederlandse kinderen de slimste van de hele wereld worden.' Luna gooit haar tas op een stoel.

Oma opent haar mond om iets te zeggen, maar haar kleindochter is nog niet klaar.

'En nét voordat dit in het nieuws kwam, verschenen opeens die kevertjes waarvan Jason zo ziek is geworden. Het lijkt wel of het haar heel goed uitkomt dat de kinderen door die beestjes nergens meer naartoe kunnen. Dan kunnen ze mooi heel veel huiswerk maken.'

'Je lijkt wel heel zeker van je zaak,' zegt oma. 'Zou dat niet gewoon toeval zijn?'

'Ik vertrouw het niet en ik heb al helemaal geen zin om mijn hele leven binnen te moeten blijven om te leren.'

'Dat zal best meevallen. Er wordt een grote geldprijs uitgereikt aan degene die de kevers kan verjagen. Daar zijn vast en zeker al heel veel slimme mensen mee bezig.'

Zorg jij nu maar dat je goede cijfers haalt, dan kan je later zelf minister van Onderwijs worden. Ik ga even op bed liggen.'

Luna probeert zo goed en zo kwaad als het gaat haar aandacht bij haar huiswerk te houden, maar het zit haar niet lekker. Ze wil helemaal geen minister worden. Dat lijkt haar maar saai. Ze denkt vaak aan haar broertje die al meer dan een week hoge koorts heeft en gek wordt van de jeuk, doordat de kevers hem hebben gebeten. Papa en mama vinden dat zij bij oma Saar moet logeren, zolang Jason ziek is. En dan heeft ze ook nog zoveel huiswerk, dat ze het nauwelijks afkrijgt. Voor haar is het overduidelijk dat minister Hofman iets wil waarvan ze alleen zélf beter wordt. Maar hoe kan ze dat bewijzen?

Het huiswerk schiet niet op zo. Misschien moet ze even iets anders doen. Lekker schommelen op zolder, bijvoorbeeld. Op haar sokken sluipt ze de trap op. Ze wil oma niet wakker maken.

Als ze voor de zolderdeur staat, stopt ze. Ze hoort rare geluiden. Gezoem en getik. Af en toe een zucht en gemompel. Voorzichtig steekt ze haar hoofd om de deur. De gordijnen zitten dicht en er brandt maar een kleine lamp. Die geeft net genoeg licht om te zien dat het lijkt alsof er een bom is ontploft. Overal liggen spullen, zelfs op de schommel. Midden op de zolder staat een bureau dat ze nog nooit eerder heeft gezien. Er schijnt licht uit een apparaat dat nog het meest lijkt op een oude televisie. Oma zit er zowat met haar neus tegenaan.

'Jij hebt helemaal gelijk, we moeten iets doen ... Kun je een geheim bewaren?'

Luna schrikt van haar grootmoeders stem. Hoe kan oma weten dat zij hier staat? Ze heeft zichzelf niet eens gehoord. Oma draait zich om en kijkt haar aan over de rand van een brilletje dat op het puntje van haar neus balanceert. Luna knikt.

'Moet je hier eens kijken,' zegt oma.

Op het beeldscherm staan allemaal mails die gericht zijn aan mevrouw Katarina Hofman. De minister van Onderwijs dus! Oma klikt een mail open van ene professor Arnold Mol van de Universiteit van Wageningen. Luna leest mee:

Een goed plan om ervoor te zorgen dat de Nederlandse kinderen de slimste van de wereld worden. Het is alleen nog een kwestie van tijd voor jij wordt gekozen tot minister-president. Ik heb erover nagedacht en heb een briljant idee, maar dat kost je wel een flinke buidel met geld ...

Oma en Luna kijken elkaar aan. Snel lezen ze verder:

Ik kan ervoor zorgen dat kinderen niet meer buiten kunnen spelen. In ons laboratorium hebben we een soort kever ...

Luna's mond valt open nu ze leest wat ze al wist. Ze wordt er een beetje draaierig van.

'Ga hier maar even zitten,' zegt oma, terwijl ze een kruk bijschuift. 'Ik lag op bed, maar ik had geen rust. In mijn hoofd bleef een stemmetje schreeuwen dat je gelijk had en dat ik iets moest doen. Opeens herinnerde ik

me dat de spullen van de geheime dienst nog op zolder lagen. Alles was over de hele zolder verstoppt, dus ik heb de boel flink overhoop getrokken. Maar ik heb bijna alles kunnen terugvinden. En het hacken ben ik nog niet verleerd.' Ze lacht hardop.

'Geheime dienst?'

'Ja, ik heb er jarenlang gewerkt als agent *Sluw&Slinks*. Ik werkte vanuit huis, deze zolder was mijn kantoor. Heel soms moest ik naar de zaak. Je moeder heeft er nooit iets van gemerkt, want ik werkte als zij naar school was.'

Wow, dat klinkt spannend.

'En volgens mij heb jij mijn talent geërfd. Toen ik klein was, was ik net als jij. Mensen met gemene plannen had ik ook altijd meteen door.'

Een warm gevoel stroomt door Luna's lijf. Maar ze kan zich niet voorstellen dat ze net zo stoer is als oma. 'Zullen we die mail doorsturen naar de politie?' vraagt ze.

'Nee, ben je mal? Dan word ik beschuldigd van inbraak in haar computer. Dat mag niet zomaar. Maar we weten nu zeker dat de minister dit opzettelijk zo heeft geregeld. Als we haar willen stoppen, moeten we bewijsmateriaal verzamelen.'

Logisch, vindt Luna. Maar hoe?

Uit een van de laatjes van het bureau haalt oma Saar een piepklein doosje tevoorschijn. Daarin zit een zacht, zwart balletje niet veel groter dan een kleine knikker. Ze legt het op het bureaublad en vraagt Luna een liedje te zingen. Ondertussen struint agent Sluw&Slinks de zolder af. Ze haalt ergens nog een oude smartphone

vandaan. Die legt ze aan de oplader, voordat ze hem inschakelt. Ze ontgrendelt de simkaart en opent een app. Luna hoort zichzelf zingen.

‘Mooi. Dit microfoontje doet het nog uitstekend. Ben je er klaar voor? We gaan naar Den Haag!’

Oma rijdt als een dolle. Luna hoopt maar dat ze weet wat ze doet, want normaal gesproken rijdt ze echt sloom. De oude smartphone staat in een houder op het dashboard. Plotseling licht het scherm op en horen ze een stem die aangeeft dat de auto van *ObjectMH* is gesignaleerd op de A12 richting Wageningen. Zij waren net onder een bord doorgereden dat de richting naar Den Haag aangaf. De autogordel blokkeert als ze naar links valt, doordat oma de kleine Peugeot behendig tussen een paar vrachtwagens door naar de afrit stuurt.

Het is spitsuur en behoorlijk druk, maar oma heeft haast en negeert een oranje verkeerslicht. Voorbij het viaduct rijden ze de snelweg weer op, nu in de tegengestelde richting.

Als het wat rustiger is legt agent Sluw&Slinks uit hoe het werkt bij de geheime dienst. ‘Ze gebruiken nooit echte namen, alles gaat in codetaal. *ObjectMH* is minister Hofman,’ besluit oma. Luna vraagt zich af hoe vertrouwelijk dat is, want dit had ze zelf ook al bedacht.

Als ze opnieuw de afrit van de snelweg nemen, moeten ze wel stoppen voor rood licht. Voor hen staat de blauwe Audi van de minister. Als ze verder mogen rijden, zien ze dat die de parkeerplaats van de universiteit

oprijdt. Oma rijdt een stukje door en zet haar auto iets dichterbij de ingang, achter een heg.

Luna weet precies wat ze moet doen. Ze zet haar hoed op waaraan een klamboe is vastgemaakt, zodat de nare kevertjes haar niet kunnen bijten. Bovendien kan de minister zo haar gezicht niet zien. Ze pakt de microfoon uit het doosje en stapt uit de auto. Huppelend nadert Luna ObjectMH. Het laatste stukje rent ze. Ze houdt het balletje extra stevig vast als ze hard tegen de minister op botst. Die kan met moeite overeind blijven staan, haar autosleutel valt uit haar hand op de grond. Luna raapt hem op en geeft hem terug, terwijl ze met haar andere hand het microfoontje snel in de jaszak van ObjectMH laat glijden. Snel huppelt ze verder tot ze de auto van oma weer ziet staan. Als ze er zeker van is dat ze helemaal kever-vrij is, stapt ze in en zet ze haar klamboe-hoed af. Oma geeft haar een stevige knuffel. Die kan ze wel gebruiken. Dit was het spannendste dat ze ooit heeft gedaan.

De terugweg verloopt een stuk rustiger. Luna is nog midden in haar verhaal over de botsing, als de smartphone weer van zich laat horen.

‘Hoever ben je met het tegengif, Arnold? De zieke kinderen lopen veel te veel achterstand op.’

‘Ik wil eerst mijn geld, Katarina.’

‘Zo bereik ik nooit mijn doel. Jij zou mij helpen.’

‘Eerst geld. En zo niet, dan regel ik dat die kevers verdwijnen. En daar mag ik wel mee opschieten, want voor je het weet is iemand anders ervandoor met de prijs.’